

Sedmi kontinent

DIJETE I MEDIJI

Djeca od najmlađih dana koriste raznolike medije, no pitanje je: što gledaju?, koliko gledaju?, koliko razumiju sadržaje?... Prema autoru Krilić, djeca do polaska u prvi razred osnovne škole, pred televizijskim ekranom provela su već tri školske godine, odnosno dijete već ima izgrađen sustav vrijednosti zasnovan na televizijskom programu. Do punoljetnosti, mladi su više vremena proveli gledajući televiziju nego u školi, s nastavnicima, prijateljima, čak i više vremena nego sa svojim roditeljima. (Djeca medija , 2010. Krilić).

Također jedna od istraživanja navode kako djeca predškolske dobi televiziju gledaju više od jednog sata dnevno, a od programa najviše gledaju crtane filmove, zatim televizijski program za odrasle koje roditelji ocjenjuju primjerenim za djecu. (Sindik, 2011.)

Što znači medijska pismenost?

Koristi se u području računalnih znanosti/digitalnih kompetencija („razvijanje informacijsko-komunikacijskih vještina i sposobnosti pronalaženja, apstrahiranja, uporabu (...) informacija putem računala i interneta“(NOK, str, 17.). Naziv kojim se služe novinari su radio, televizija...

Za informatičara – poznavanje hardvera i softvera; zna se služiti računalom i drugim digitalnim medijima

Za sociologe, komunikologe...- zna prepoznati medijske manipulacije, marketinške trikove; zna prednosti i opasnosti online komunikacije.

Želimo li djecu naučiti biti medijski pismena?

Medijska pismenost jako je važna i s njome treba započeti od najranijih dana. „Opismeniti čovjeka“ ne znači samo naučiti ga/je čitati i pisati već to podrazumijeva i dubinsko razumijevanje sadržaja, sposobnost da se isto kritički sagleda, kao i sposobnost da se vlastite ideje, emocije i misli samostalno sročte /izraze. Jedna od ključnih kompetencija za cjeloživotno učenje prema *Nacionalnom kurikulumu za rani i predškolski odgoj i obrazovanje* je digitalna kompetencija. Uzimajući u obzir važnost medijske pismenost koju je potrebno prenijeti i

podučiti djecu važno je da smo dovoljno kompetentni da svoje znanje primijenimo i na njih same i ne zaboravimo da je FILM (crtani, animirani...) prije svega umjetnost kao što je književnost umjetnost riječi tako je film multimedijaska umjetnost (sinteza slike, zvuka, pokreta...).

„Razvijenija društva ne ostavljaju pojedincima da se samostalno brinu i nesustavno snalaze u stjecanju tih znanja, nego i potiču različite društvene strategije medijskog opismenjavanja, slijedeći pozitivne međunarodne primjere i preporuke“. (Zgrabljaić-Rotar, 2005.)

Kako razvijati filmsku pismenost ?

Filmsku pismenost možemo razvijati kroz; izlaganje kvalitetnim filmovima i svjesnim gledanjem sadržaja kroz dva različita pristupa gledanja, reakcijski i aktivni. Kod reakcijskog gledanja, djeca usmjeravaju pažnju prema npr. televiziji zbog određenog podražaja (npr. Reagiraju na zvuk ili pokret, a sadržaj prate kao slijed nepovezanih scena koji ne povezuju u smislenu cjelinu). Dok je za aktivan pristup gledanju filma potreban set vještina s kojima se ne rađamo, nego ih stječemo učenjem i iskustvom od trenutka kada počnemo gledati film i televiziju. (Gunter, McAleer, 2002.)

„ZA DIJETE PREDŠKOLSKOG UZRASTA OD IZUZETNE JE VAŽNOSTI NEPOSREDNO ISKUSTVO.“

„MEDIJ – POSREDNIK- POSREDOVANJE ISKUSTVA.“

RODITELJ JE DJETETOV JEZIČNI MODEL; STOGA JE NEPOSREDNO JEZIČNO ISKUSTVO OD IZUZETNE VAŽNOSTI.

Pripremila odgojiteljica Petra Briški